

Núm. 75

Any XIX

ABRIL 2003

Els Lluïsos d'Horta

CENTRE
PARROQUIAL
D'HORTA

MINISTERI DE LA COORDINADORA D'ENTITATS D'HORTA

SUMARI

SUMARI	
El nostre Consiliari.....	3
Informe de la Junta directiva.....	3
Esbart Folklòric d'Horta.....	5
Vocalia d'Animació Infantil.....	6
Cinema.....	7
Teatre.....	8
Necrològiques.....	9
Entrevista.....	10
Excursions.....	12
El soci escrit.....	13
Secció Fotogràfica.....	14
Racó Infantil.....	15
Escacs poema i peó.....	16
El racó dels Lluïsos.....	16
Tennis Taula.....	17
Gastronomia.....	17
Aquest món tan nostre.....	18

SALUT

- Urgències Mèdiques: 061
- Servei Català de la Salut: 93 403 85 85
- Sanitat Respon: 902 111 444 (24 hores del dia)
- Coordinadors d'Usuaris de la Sanitat: 93 302 41 38

INFORMACIÓ GENERAL

- Atenció Ciutadana: 012
- Departament de Benestar Social: 900 300 500
- Im senso: 91 363 89 09
- Informació Municipal: 010
- Informació Telefònica: 1003
- Telèfon d'Atenció al Consumidor: 012
Resol dubtes, qüestions... i al mateix temps atén reclamacions dels consumidors

CENTRE PARROQUIAL D'HORTA

Feliu i Codina, 7 i 9

08031 Barcelona

Tel. 93 427 73 27

e-mail: info@lluissoshorta.org

<http://www lluissoshorta.org>

Han col·laborat en aquest número:

Foto Portada: Jaume Puig	
Carmina Lara	Judith Charles
Daniel Comas	Magdalena Cabacós
Dora Serra	Mateu Terrats i Oliver
Eulàlia Martí	Montserrat Llorente
Francesc Penalba	Pep Melendres
Isabel Coma i Campmany	Pere Solé i Sans
Jaume Caminal	Pere Solé i Serra
Jaume Miró	Ricard Terrades i Mut
Joen Bartrolí i Bonany	Roser Busquets
Josep Magrans i Breu	

EDITORIAL

Nova Junta Directiva. - El dia 28 de març va tenir lloc l'Assemblea General de Socis. La Junta va sotmetre a la consideració dels assistents la seva actuació durant l'any 2002, que va ser aprovada per tots els presents. És motiu de satisfacció saber que per la majoria dels socis la gestió ha estat bona.

Entre els punts a tractar estava previst la renovació del càrrec de President de la Junta Directiva.

Per aquest càrrec es va presentar **Carme Oliva i Morera** com única candidata, i va ser reellegida per unanimitat, per l'assemblea, per un mandat de tres anys més, en que portarà a terme la gestió del Centre, i continuarà la tasca que es va proposar quan va ser elegida quatre anys enrere.

La nova presidenta, prèviament consultada amb la Junta, ha nomenat els seus col·laboradors per aquest mandat.

Els Nous càrrecs són :

Presidenta: Carme Oliva i Morera.

Consiliari: Mateu Terrats i Olivé

Sot-Presidents: Pere Soler i Serra, Francesc Coma i Ambrós, Jaume Caminal i Serret, Josefina Valcàrcel i Feliu.

Secretaria: Isabel Coma i Campmany,

Sots-Secretaria: Núria Font i Revilla

Tresorer: Toni Merin i Toboso

Comptadora: Montserrat Coma i Campmany.

Manteniment: Josep Puigbó Puigferrat i

Jordi Sitjà i Brunat

Vocals: Tots els presidents de les seccions

A més també van ser nomenats els dos socis que durant aquest any seran membres de la Junta Consultiva i que són la Maria Franquesa i en Jaume Caminal, juntament amb tots els expresidents anteriors.

A tots els desitgem que la tasca que faran en benefici dels Lluïsos sigui profitosa i demanem a tots els socis i seccions que col·laborin amb la nova Junta i junts continuem fomentant i mantenint l'esperit obert i acollidor que sempre ha caracteritzat els Lluïsos dintre del barri d'Horta.

Agraïm també als que durant aquests anys han participat en la junta anterior i que no dubtem que continuaran col·laborant en la mida que els sigui possible, per fer del Centre una entitat gran i punt de referència per tothom.

La Junta

Del «no» a la guerra al «sí» a la pau

Ahores d'ara és difícil dir alguna cosa nova sobre la qüestió que fa temps que ens preocupa a tots: la qüestió de la guerra, en aquest cas, contra l'Iraq, que alguns dirigents polítics del món i de casa nostra presenten, paradoxalment, com l'única alternativa vàlida per aconseguir una pau veritable a escala mundial.

Les recents multitudinàries manifestacions que s'han produït a moltíssimes ciutats del món, juntament amb les declaracions, manifestos, debats a tots nivells, preses de posició de diversos col·lectius, constitueixen una clara aposta contra la guerra: i això no deixa de ser el senyal que alguna cosa està canviant en la consciència de molta gent normal i un signe d'esperança en el futur de la humanitat.

Caldria, però, que no ens quedéssim satisfets amb això: perquè dir «no» a la guerra podria ser una reacció puntual i més o menys visceral davant una amenaça concreta: en aquest cas un anar en contra dels que volen la

guerra. Dir «no» és important i necessari però potser no és suficient. Dir «no» a la guerra és anar a remolc dels que diuen «sí» a la guerra en un moment determinat, en la construcció d'un nou ordre, d'una nova societat, fonamentada en els valors de la llibertat, la justícia, la fraternitat, que són els pilars d'una pau que sigui molt més que l'absència de guerres.

Per això seria bo d'anar passant d'un «no» a la guerra a un «sí» a la pau. D'anar passant d'unes reaccions més o menys puntuals i emotives a unes actituds més constants i raonades, i també més coherents, és a dir, més capaces d'influir en la nostra escala de valors, en la nostra manera de viure i de relacionar-nos, en les petites i quotidianes accions que ens porten a ser constructors de pau en els nostres mateixos ambients familiars, laborals, corporatius i socials. Dir «sí» a la pau cada dia és més difícil i més exigent, i a la llarga més eficaç, que dir «no» quan ressonen els tambors de la guerra.

Mateu Terrats

INFORME DE LA JUNTA DIRECTIVA

a l'Assemblea General de socis del 28 de març del 2003

Vivim uns moments molt complicats a nivell mundial, en què tothom té el cor encongit per les possibles repercussions que això tindrà pel cost de vides en l'Orient Pròxim, prou castigat ja per la situació econòmica i la violència promoguda pels grans interessos i fonamentalismes.

Com a membres d'una Entitat Cristiana com els Llulós volem manifestar el nostre rebuig a aquesta «guerra preventiva», en la qual moltes persones, siguin del bàndol que siguin, patiran les conseqüències pagant les decisions d'altres que s'han erigit líders del món, passant per damunt del que la gran majoria vol, que és la pau. Per això, interpretant el sentir de tots, diem: NO A LA GUERRA. VOLEM PAU I JUSTÍCIA PER A TOTHOM, sense distinció de bàndols, races i creences.

Enguany finalitza un mandat presidencial i, amb ell, la Junta actual nomenada per la presidenta Carme Oliva.

Un vegada més volem comentar-vos a grans trets la gestió de l'any passat, l'any 2002, en la vida del Centre. Com sempre, s'ha procurat mantenir l'esperit que ens ha guiat des del començament, la convivència i la marxa del Centre, que com entitat té uns valors importants dintre de la vida sòcio-cultural del barri d'Horta.

Durant 2002 es van portar a terme diferents obres de millora i manteniment de la casa, com és la nova instal·lació elèctrica. Es millorà l'enllumenat de la sala Fòrum i la del Tennis-taula; es repassà la instal·lació d'aigua que alimenta les boques de incendi i s'instal·là una manega anti-incendis a l'escenari, com també es canvià i amplia les llums d'emergència.

En l'escenari s'instal·là un sistema de politges amb motor per moure amb més facilitat les cortines i els decorats.

També s'adquirí un estoc de decorats; sobretot per als pastorets.

Es van instal·lar en el passadís una sèrie de bústies per al correu i comunicacions d'ordre interior per cada una de les seccions.

Entre els actes celebrats durant l'any 2002, destaquen: l'XI Concurs Social de Fotografia; la participació en la Mostra de Entitats del Districte Horta-Guinardó i la 2a Mostra Gastronòmica.

Com cada any, s'han celebrat les tradicionals festes de Sant Lluís, patró del Centre, amb les corresponents exposicions de Manualitats, concurs nacional de diapositives i ballada de sardanes a la Plaça Eivissa. Es va celebrar al carrer una botifarrada amb seques, amenitzada amb música en viu, que va ser molt concorreguda i animada.

Tampoc podia faltar el dinar de germanor i una obra de teatre; en aquest cas, *Mary Poppins*. I es finalitzà el dia del Patró amb l'ofrena i Missa de Sant Lluís.

Els Lluisos també van participar en la Festa Major d'Horta amb el concurs nacional «Lliri de Sant Lluís» per a fotografies en blanc i negre; amb l'exposició de vaixelles en miniatura i quadres, fets pel grup de pintura de la casa; amb el grup de teatre representant l'obra *Contes políticament correctes* a la plaça Santes Creus.

També cal destacar la col·laboració amb els Comerciants Horta Centre muntant el 2n Rail·li d'Scalextric; una xocolatada, a la plaça Eivissa, per als més menuts, a càrrec de la V.A.I., i la participació amb els veïns del carrer Feliu Codina en la festa infantil.

Vam participar en la segona Mostra de Teatre al Districte, amb *Antaviana*, per la secció de teatre L'Auca. I un grup de socis va col·laborar en l'obra anual de teatre de la Coordinadora d'Entitats del barri, que el 2002 va ser *La Vidua Alegre*.

I vam acabar l'any amb una interessant exposició de col·leccions de diferents objectes i records.

Com ja és costum, es van posar en escena els nostres particulars Pastorets que fan les delícies de la gent menuda; sobretot, de la que hi participa.

Quant a les activitats de les Seccions, han mantingut com sempre un bon nivell de participació, posant de relleu una vegada més l'activitat que cada dia hi ha a la Casa, per la qual passa un gran nombre de socis i simpatitzants.

A totes les seccions i en especial als seus directius us agraim l'esforç i la constància del dia a dia, per mantenir la tasca que porteu a terme en benefici de tots els socis.

Volem fer constar la col·laboració permanent d'alguns socis que sense tenir la responsabilitat d'un càrrec dintre la junta, participen activament amb ella, sempre pendents del manteniment dels Lluisos, dedicant-li molt temps i esforç. Es tracta d'en Josep Puigbò i en Jordi Sitjà.

Es evident que també cal agrair una vegada més a en Francesc Coma la dedicació de sempre.

En el mateix ordre volen també donar les gràcies a la Maria Teresa Campany per la seva dedicació en els darrers anys a les obres de teatre per Sant Lluís i els Pastorets, que són font de noves participacions i foment de la vida associativa.

Com que no s'han produït fets o actuacions que a criteri de la Junta Directiva hagin considerat necessaris, no s'ha convocat a la Junta Consultiva. Això no vol dir que no es tingui present la importància d'aquest òrgan, dintre del Centre. Es proposen, però, als socis Jaume Caminal i a la Maria Franquesa, per formar part d'aquesta Junta.

Volem insistir en mantenir la convivència i la participació en les activitats de les seccions sense perdre de vista que som dels Lluisos. Som una entitat confessional i, com a socis, èticament, ens devem a unes normes i actituds adients a la identitat del Centre Parroquial d'Horta. Pensem que quan la nostra actuació es fa en nom del Centre ha de ser conseqüent amb l'esperit que sempre ens ha caracteritzat durant anys dintre i fora de la Casa. Per tant, us demanem que procureu mantenir sempre la sintonia amb la Junta que a partir d'avui serà la que durant els propers tres anys portarà la direcció de la casa; que hi col·laboreu pensant sempre que la vostra prioritat ha de ser el bé dels Lluisos.

Aprofitem per agrair-vos a tots la vostra participació en la vida del Centre Parroquial d'Horta i que aquest continuï sent un lloc obert, tolerant i de convivència.

Daniel Comas
portaveu de la Junta Directiva

MERCERIA

Mercat d'Horta • Tendes G-H • Tel. 93 429 34 35

ESBART FOLKLÒRIC D'HORTA

El Grup Infantil al Poble Espanyol

El passat 23 de febrer el Grup Infantil va participar a la III Trobada d'Esbarts Infantils al Poble Espanyol de Barcelona. En total van participar vuit esbarts dansaires.

El nostre Grup Infantil va fer dos balls: el Ball de Foixes de Sant Martí de Tous i l'Entrada de les Gitanes del Vallès. (En aquest ball es va estrenar alguna cosa de vestuari: les rets i les mitenes de colors.) Cal dir que els components del Grup van estar molt bé.

Al final de la ballada, els esbarts dansaires varen fer tots junts l'Entrada de Gitanes. Així que tant el nostre Grup Infantil com la resta d'esbarts van quedar força bé en els diferents balls que es van oferir.

Judith Charies

ACTIVITATS PER A L'ANY 2003

Amb l'objectiu de mantenir la il·lusió en tots els components de l'Esbart i de seguir fomentant el coneixement i la divulgació dels nostres valors culturals, mitjançant la dansa, fem una breu descripció de les principals activitats previstes per al present any 2003.

Gener-juny.- Grups Infantil i Juvenil, amb la col·laboració del Preparatori: Participació en la Roda d'Esbarts Catalònia.

23 de febrer.- Actuació del grup Infantil, al Poble Espanyol, en la ballada organitzada per l'Esbart Rocasagna de Gelida.

6 d'abril.- Trobada d'esbarts veterans, organitzada pel grup de Pares, a la seu de la nostra entitat. Amb la participació de set grups.

27 d'abril.- Ballada del grup de Pares a l'Hospitalet. Roda d'Esbarts a Terrassa, al matí.

31 de maig.- Festival de fi de curs al Centre Parroquial d'Horta.

1 de juny.- Participació en la Cloenda de la Roda d'Esbarts, a Arenys de Mar.

21 de juny.- Ballada al carrer dins les festes de Sant Lluís.

24 a 26 de juliol.- Participació dels grups Infantil i Juvenil en el Festival Internacional que se celebra a Verniolle (Pamiers, França).

Octubre.- Participació en l'obra de teatre de la Coordinadora d'Entitat d'Horta, ballant-hi dues danses.

Desembre.- Festival de Nadal.

Festes de Nadal.- Col·laboració del grup Preparatori en els Pastorets del Foment Hortenc, realitzant-hi una dansa.

A més, s'està preparant una sortida per als grups Juvenil i Infantil a algun lloc de la nostra geografia, amb actuacions en centres de disminuïts i casals d'avis. Es planteja realitzar una revisió i posada a punt del vestuari. Pel que fa a la música, s'estan adquirint tots els CDs de dansa catalana a fi de disposar d'un fons amb bona qualitat d'audició. I estem establint col·laboracions amb grups de música per a incorporar-los a les actuacions.

Francesc Penalba
President de l'Esbart

*Entre pare i fill no hi
pot haver monstre
més terrible que el silenci.*
ROGER ROSENBLATT.

Tintoreria Industrial
PENALBA

Neteja professional de:

- Catifes de tota mena
- Cortines-sofàs i tapisseria
- Edredons nòrdics-mantes
- Ant-napa i altres pells
- Arranjament de peces de vestir

Carrer Horta, 69
08030 Barcelona

Tel. 93 429 06 55
Fax 93 429 47 44

Abans de res, ens agradaria comunicar-vos que la Vocalia d'Animació Infantil va creixent, ja que dues de les nostres col·laboradores habituals, la Mercè Sitjà i la Toni Rimblas, estan esperant una nova criatura. Enhorabona a elles i els seus respectius marits i familiars.

V CONCURS DE PINTURA INFANTIL

El passat 18 de gener vàrem fer el Cinquè Concurs de Pintura Infantil. Com cada any vàrem preparar tot el material, ens vàrem instal·lar a la Sala Fòrum i, a poc a poc, cap a les 18:00 h., van anar arribant els 26 nens i nenes que participaven amb les seves bates o robes velles i amb moltes ganes d'agafar els pinzells i començar a pintar. Al cap de poca estona van anar sortint els primers dibuixos fins arribar al total de 26. Un cop acabats, els vam penjar i els vam agrupar en tres categories, segons l'edat dels dibuixants: d'1 a 4 anys, de 5 i 6 anys i de 7 a 12 anys, i vàrem identificar cada dibuix amb un número per tal que el jurat no conegués els noms dels participants.

Quan varen acabar de pintar van arribar els tres membres que formen el Jurat: Lino i Santiago Lainez i Josep González. Aleshores vàrem buidar la sala fòrum i ens vam endur tots els concursants a la Sala del Tennis-Taula a pintar amb ceres i retallar vestits per tal de poder disfressar un ninot. Al cap de molta estona de deliberació —senyal de la dificultat que hi havia—, els tres membres del jurat varen escollir els guanyadors de cada categoria, i, finalment, va arribar l'hora de donar els premis a tots els participants i en especial als guanyadors d'aquesta V Edició del Concurs: en la categoria d'1 a 4 anys, Laia Purroy; en

la de 5 a 6 anys, Clara Solé, i en la de 7 a 12 anys, Helena Guillén. A poc a poc varen anar marxant, però ja se sentia entre els pintors: «l'any que ve dibuixaré...».

Isabel Coma Campmany

PETER PAN

El passat diumenge 19 de gener, els eixelebrats de la VAI vàrem tornar a fer de les nostres. Amb la companyia Catacrac Teatre, omplírem el teatre de dalt a baix. Un cop esgotades les entrades, unes cent persones es quedaren sense poder entrar. (Haurem d'ampliar la sala!) El Frederic i els seus començaren a preparar l'escenari cap a les deu; com sempre en Francesc ja era al peu del canó. Més tard arribava el Jesús amb ganes de col·laborar. Cap a les onze obrirem la porta dels Lluisos i la Lel, la Montse, la Toni i el Joan no paraven de vendre entrades, la venda anticipada ha funcionat com mai.

Un cop tothom ben assegut, s'apaguen els llums de la sala i la Wendy i el Peter visqueren mil i una aventures lluint contra l'Smit i el malvat Capità Garfi. Tot cantant i ballant ens passa el temps volant i finalment els nostres herois surten triomfants de les artimanyes dels pirates.

Pere Solé i Serra

EL SOMNI D'UNA NIT D'ESTIU

El 16 de febrer a les dotze del migdia, tornàrem a obrir les portes del teatre. Aquesta vegada la Teia Moner ens oferí una particular versió del famós conte de William Shakespeare. L'escenografia era impressionant, que ben treballat que estava el decorat! Amb quatre posts de planxar i uns draps a diferent alçada, l'escenari tenia tots els trets d'un bosc encantat on la Teia, fent gala d'una gran destresa, donava vida als diversos personatges del conte que no paraven de fer entremaliadures. Aproximadament una hora més tard, el públic, content, desfollava ordenadament comentant les qualitats de l'obra i de l'escenari.

Pere Solé i Serra

PALLASSOS A 2

Altre cop arribem a la fi de la temporada de Titelles i Pallassos al nostre teatre. Aquesta vegada per finalitzar hem triat els membres de la Companyia Ínfima la Puça, els famosos

V Concurs de pintura
El jurat amb els concursants

Pica Puça de la TV 2, que el diumenge 16 de març, ens oferiren el seu espectacle A 2, una antologia dels seus millors números.

Puntuals com un rellotge suís, l'Oscar i en Joan comencen a muntar l'escenari amb l'ajuda d'en Jesús. En Francesc com sempre, dóna els últims detalls al tècnic de so. A les onze obrim les portes i comencen a fer-se les primeres cues per treure entrades. El telèfon no suena perquè no hi ha línia, ho haurem d'arreglar.

A dos quarts, deixem entrar la gent a la sala i al cap de poc, ens veiem obligats a obrir l'amfiteatre per tercera vegada aquest curs. Puntualment, comença la funció, el públic gaudeix amb les pallassades i bromes que fan l'Oscar i en Joan. El número de les cadires, és impressionant. Tot seguit, una voluntària; la Sonia Basco, ajuda al Joan a transportar unes peses de dos mil quilos, perquè l'Oscar les aixequi. Després, ens visita una caixa de cartró que es converteix en una cara i el gran final amb timbals, tot jugant al xapa xapa. Finalitzada la representació, la sala roman en silenci tot esperant la propera temporada.

Pere Solé i Serra

SORTIDA FAMILIAR A MONTSERRAT

El diumenge 23 de març, vam anar a Montserrat.

La majoria, es van reunir al Meiland, a les 8h matí per anar en caravana cap al peu de l'aeri de Montserrat, on a les 9h ja hi havia la resta dels expedicionaris: 17 nens i nenes i 19 adults. Mentre esperàvem la sortida del primer aeri vam aprofitar per esmorzar. Va ser l'únic moment del dia que va fer fred, ja que després la cosa va canviar i tinguerem un temps esplèndid. Un cop dalt de la muntanya, uns quants valents van començar a caminar cap dalt a Sant Jeroni, la resta — la majoria — vam agafar el funicular fins a Sant Joan on, després d'una sessió de fotografies i contemplació del panorama, uns quants vam iniciar la tornada amb els més petits, mentre que la resta seguia endavant fins a trobar-se amb els que venien de Sant Jeroni. A les 12h tots érem a Sant Joan per a visitar l'aula de la natura. Els nens van aprofitar per a jugar amb pedres i enfil·lar-se per la muntanya, mentre els grans descansàvem.

A les 13,30h vam arribar a Sant Miquel on vam dinar, descansar, xerrar i els nens, que mai no estan cansats, no van parar de jugar, córrer, enfil·lar-se, cantar...

Un cop a la plaça del Monestir, després de pujar a veure la Moreneta, vam organitzar els últims jocs de la jornada i vam menjar coca, després cap a l'aeri, acomiadaments i a fer carretera fins a casa.

Montserrat Llorente

CINEMA

Resum de l'any 2002

La secció de Cinema va continuar la seva tasca d'omplir —amb cinema— totes les festes i caps de setmana que a la sala d'espectacles no hi havia res programat, seleccionant pel·lícules especialment dedicades a la mainada, ja que, per a ells, hi ha molt pocs cinemes a Barcelona que projectin films adients.

Durant els mesos de gener a abril i de setembre a desembre es van projectar 12 pel·lícules, amb una assistència total de 3.104 persones. La pel·lícula que tingué més espectadors fou *Peter Pan*: 464.

Es va continuar destinant un cap de setmana de cada mes a les 34 escoles i parvularis del barri, enviant-los propaganda de la pel·lícula i unes invitacions. Ara fa 30 anys que vam començar aquesta labor amb les escoles.

Una vegada més, la secció de Cinema del Centre Parroquial d'Horta agraeix a Josep Forn la seva continuada col·laboració en la programació de les pel·lícules, i a Francesc Coma, Toni Nerin i Ricard Terradas la seva incondicional ajuda a la Secció, ja que sense aquest equip no hauria estat possible la continuació del Cinema que va començar als nostres Lluïsos l'any 1935, o sigui, ara fa 68 anys.

D'aleshores ençà, hi ha hagut molts entrebancs. El més greu va ser l'any 1936, amb l'incendi dels Lluïsos; es va cremat tot, inclos el projector cinematogràfic. Gràcies a un grup de joves molt entusiastes, l'any 1952 es tornà a fer cinema a casa nostra amb una màquina de 16 mm de lloguer; després, amb un projector de 35 mm també de lloguer. Després, gràcies a les rifes, es compra un aparell de 35 mm, i, l'any 1963, es construeix la cabina i s'adquireixen dos projectors (els actuals).

I gràcies a tots aquells que al llarg dels anys han anat col·laborant amb el Cinema, s'ha aconseguit que les projeccions que avui es fan siguin força perfeccionades.

Jaume Caminal

*No tens tendresa,
només justícia; per això
sou injusto.*
DOSTOÏEWSKI.

ANTAVIANA

El nostre grup de teatre l'AUCA ens ha presentat els dies 1 i 2 de febrer del 2003 l'obra de Pere Calders **ANTAVIANA**.

Expressament, no diem obra teatral, perquè Pere Calders va escriure contes, molts contes magnífics, que gràcies al desig dels seus admiradors, una colla d'aquests contes breus els han escenificat i convertit en aquesta peça teatral divertida.

El bo de les narracions de Pere Calders és que estan molt ben escrites i són vàlides per a tots els temps i per a tots els públics. Són pensades per a ser llegides: al metro, a l'autobús, al lliit, al sofà de casa... La traça ha estat donar-los cos, escenificar-les. I se n'han sortit molt bé.

Els nostre grup de teatre n'ha presentat un seguit d'aquests contes curts i ens han fet gaudir, primerament, escoltant paraules i frases molt ben estructurades dites en veu clara i entenedora; segonament, donant unes solucions senzilles i intel·ligents a les situacions que ens volien presentar.

El públic sortia satisfet de la sala. Jo, personalment, he gaudit de l'espectacle. Si fos crític teatral diria que aquest grup té bones «taules» i que el crec capaç de portar a bon fi els espectacles que es proposin.

Dora Serra

«YA TENEMOS CHICA»

El grup juvenil del teatre dels Luïsos ens va oferir els dies 22 i 23 de març, l'obra de Juan José Alonso Millán: *Ya tenemos chica*.

Es tracta de les peripècies d'un jove matrimoni per aconseguir una minyona com cal i que en troben unes que de «minyones», ni un pèl! Una es passa l'estona pendent de la televisió, una altra és hippy i no fa res del que li manen i per acabar-ho d'adobar, amb un majordom que és del ram de l'aigua.

En resum: una obra entretinguda i molt ben interpretada per aquest grup juvenil que dirigeix la Mireia Parés.

Aprofito l'avinentesa per proposar que en facin sovint d'obres semblants a aquesta, ja que ens doneu l'oportunitat de passar una estona ben divertida.

Ricard Terradas i Mut

(Abans de la representació de la comèdia es va llegir aquest manifest.)

MANIFEST PER LA PAU

Aquests darrers dies hem estat bombardejats d'informació mentre l'Iraq era bombardejat amb bombes.

Els polítics del nostre país han decidit que formem part d'una guerra en la qual el poble no vol participar. Ells, els polítics, són la veu del poble, però ara no ens volen escoltar. S'excusen dient que fan la guerra per tenir la pau. Ens agradaria que això ho diguessin als nens de l'Iraq que es quedaran sense pares o mares; ens agradaria que ho diguessin a un país que podrà lliurement parlar als seus fills de la guerra i de l'odi cap a l'occident.

No estem gens d'acord amb el règim dictatorial del senyor Saddam Hussein, però la violència només crida la violència i la guerra mai no crida la pau.

Ens agradaria mostrar lliurement el nostre desacord amb el president dels Estats Units Bush fill, que creu ser el president del planeta Terra, amb aquesta guerra. També estem en desacord amb tots aquells que l'han recolzat en la causa injusta de la guerra, que canvia vides per diners.

Diem NO a canviar vides per diners.

Diem NO a aquesta guerra i a totes les guerres que s'estan lliurant en aquests moments i de les quals no rebem informació, però sabem que hi són i que l'ONU fa la vista grossa, tan sols perquè aquestes guerres no generen diners i no interessen.

Diem NO a deixar que els civils paguin amb la vida la riquesa dels dirigents del món.

Diem NO als crims contra la humanitat.

Diem NO a LA GUERRA.

Mireia Parés Guerrero

NECROLÒGIQUES

JOSEP GRAU I SABATÉ

Amic Josep, tu també ens has deixat. Una anella més de la llarga cadena de bons amics que ens van deixant. Et llurares al Senyor el dia 27 de març de 2003, als 88 anys d'edat.

Nasques el 2 de novembre de 1914, per atzar a Esplugues del Llobregat, on el teu pare estava treballant. Però als dos mesets ja et portaren al carrer Chapí núm. 55 on la teva mare tenia una merceria.

Vares començar als Lluïsos com aspirant i el 1923 formares part d'un grup de nois i noies que preparava l'eminent folklorista Aureli Campmany, que no va arribar a debutar.

De jove, sentires el goig de ser militant de la gloriosa Federació de Joves Cristians de Catalunya, i com a una de les seves activitats, t'integreres al grup de matiners que dedicàvem una hora a la setmana a fer gimnàstica, abans d'anar a la feina.

Referint-nos a les teves activitats als Lluïsos, fores un gran aficionat al frontó i aconseguires un campionat de dobles, formant parella amb el meu germà Ferran. Fores del grup excursionista «Els ocells» i no et perdes cap sortida, com tampoc cap de les passejades que es feien per Coliserola. Eres assidu a la biblioteca, actuaves esporàdicament al teatre i col·laborares a «La Passió», formant part de la Junta del Patronat. Ara eres ja dels més veterans de la Casa i amb la salut molt delicada, havies pujat fins al número 2 de la llista de socis, des de la mort de l'amic Joan Martínez, el novembre del 2000.

L'any 1943 contragueres matrimoni amb la Montserrat Morros i Puig, i d'aquest enllaç en nasqueren dos fills: la Montserrat i l'Albert. El 1978 sentires la pèrdua de l'esposa. El 1988, als teus 74 anys, una delicada intervenció de coll, per laringelòmia total, et deixà sense paraula. Des de llavors se't feia molt difícil fer-te entendre.

En els teus darrers temps, abans de quedar permanentment a casa, donares prova evident del teu esperit cristià, acudint tots els diumenges a missa a la parròquia. Era sincerament corprededor contemplar la teva figureta, amb el bastó, carrer Chapí amunt, a pas lentíssim, quasi arrossegant els peus, avançant escassos centímetres en cada un dels teus moviments. Sens dubte que el Senyor ja t'ho haurà tingut en compte.

Adéu amic. El nostre condol als teus fills i familiars. Prega per nosaltres.

ÀNGEL BORRÀS I DURAN

I ara tu, amic Àngel. També a tu t'ha cridat el Senyor, just una setmana després d'en Josep. Tenies, també, 88 anys.

Nasques al carrer de la Plana, de pares cristians. Molt aviat t'apuntares als Lluïsos com aspirant i molt infantó encara, cantares a l'escolania que va formar el vicari mossèn Gabriel.

Et vas fer gran, naturalment, i als 16 anys passes a soci dels Lluïsos. Molt amant de la natura, t'integres amb entusiasme al grup «Els Ocells» i també com a militant de la Federació de Joves Cristians de Catalunya, no et perds cap de les sortides que s'organitzen. Estrenes l'Orfeò Montserratí i ets la base de la corda de baritons, la corda de la família ja que també hi canten el teu pare i el teu germà Tomàs.

El 1941 contraus matrimoni amb Maria Payerol, orfeonista i actriu de la secció femenina. No tarda gaire a enfortir-se l'amistat entre els nostres dos matrimonis i fem junts varies excursions, i juntament amb en Francesc Casademunt, organitzem sortides familiars amb autocar. Això durà fins que un bon dia, la Maria Àngels truca a la porta, veu la llum del dia i omple de joia i gràcia la vostra llar.

En la teva professió eres tot un artista. Del teu taller d'ebenisteria del carrer Alt de Marín, en sortiren autèntiques obres d'art. Eres també un artista com a dibuixant i ho proves dissenyant els magnífics sis àngels que envolten el baldaquí de la Parròquia. Com a pintor, recordem els decorats per al nostre teatre, i com a fotògraf, guanyares el primer premi del concurs sobre temes montserratins, celebrat als Lluïsos l'any 1931. Parlem també de la teva gran afeció a la música clàssica. Teus eren la majoria de discos que llustraven musicalment la nostra Passió. I no oblidem com gaudies cantant, com ho demostra el fet que en desaperèixer el nostre Orfeò Montserratí, el 1949, t'integreres a l'Orfeò Català on cantares durant 25 anys.

El 29 de juny del 1997, el Centre Parroquial oferí un homenatge a set personatges que, havent complert els 80 anys, havien dedicat, segons la Junta Directiva, moltes hores de la seva vida al servei de l'Entitat. Però degut al teu mal estat físic no pogueres assistir a l'acte. Et representà la teva filla Carme, la qual recollí el pergamí que t'obsequiaren.

Malauradament, els teus darrers sis anys els has passat reclòs a casa teva a causa de la pèrdua quasi total de visió, situació que has acceptat amb cristiana resignació.

Hem perdut un altre bon amic.

El nostre sincer condol a l'esposa Maria, a les filles Maria dels Àngels i Carme, i a la resta de familiars. Descansa en pau, amic, i prega per nosaltres.

Pere Solé i Sans (Soci núm.1)

EULÀLIA ROUSSE I PRADELL
Nascuda 30/5/1933
Sòcia número 70

Ens crida l'atenció aquest cognom francès i li preguntem a l'Eulàlia si sap la genealogia familiar. Ens ensenya un quadre amb noms i dates de naixement d'avis, de besavis i rebesavis i més enre encara. En sap històries dels avantpassats! Ens conta la història d'amor del seu besavi Rousse. Aquest patriarca va néixer a Bonnemazon, un poble de la Catalunya Nord, prop de Tarbes. El seu ofici era tractant de cavalls. Havia de fer grans caminades per anar a comprar i vendre el bestiar. Passava per camins de la Vall d'Aran i moltes vegades creuava la vila de Viella. Hi havia una noia bonica que sempre se'l mirava darrere la finestra de la plaça. Aquella mirada li va robar el cor i el noi, a cada viatge, buscava la mirada de la noia. No fallava. Ella sempre estava darrere la finestra, mirant i somrient. El noi es va atrevir a fer-li un gest, a enviar-li un petó... En resum: van passar de les mirades a les paraules i de les paraules a fer manetes... Un bon dia de l'any 1860, després d'haver conegut els pares i fet els tractes pertinents, es van casar en Roman i la Maria Faure. Van anar a viure a Barcelona i tingueren dos fills, un dels quals, després de créixer i estudiar i d'enamorar-se al seu torn, es casa amb la Maria Pulit. Continua la nissaga i dels dos nois que tenen, un, en Josep, amb els anys, serà el marit de Josefa Pradell i Reig, mentre que l'altre, en Martí, es casarà amb l'Anna Mayol i Ginesta. Aquests dos nois, en Josep i en Martí són el pare i l'oncle, respectivament, de l'Eulàlia.

Eulàlia = Els avis Pradell venien a estiuajar a Horta i l'any 1881 es construïren una torre a Campomor, 32.

Dora = La recordo, aquella torre, amb uns jardins plens d'arbres molt bonics. N'hi havia un d'especial que cridava l'atenció de tots els viants.

Eulàlia = Deus parlar de l'acàcia japonesa que hi havia a la cantonada amb Sant Gaudenci. Sí que era bonica. Quan vam enderrocar la casa van venir els responsables de Parcs i Jardins de l'Ajuntament de Barcelona per veure si podien trasplantar-la. No va ser possible perquè l'arbre era molt vell i van dir que no aguantaria els tras-

plantament. Va ser una llàstima.

Dora = Quan s'instal·la la família a viure tot l'any a Horta?

Eulàlia = L'any 1923, quan està a punt de néixer la Lourdes, la germana gran de les noies. Les tres germanes som d'Horta, els dos nois, en Josep i l'Agustí són de Barcelona. Ben mirat, tots som de Barcelona, perquè Horta com a poble, ja no existia els anys vint.

Dora = Prou que ho sabem. Just el primer de gener del 2004 celebrarem el centenari d'aquesta efemèride. Però és cert que encara fem distinció entre Horta i Barcelona.

Eulàlia = M'agradaria aprofitar l'avinentesa de posar les meves paraules en lletra impresa, per a dir que em sento molt hortenca, que n'estic orgullosa de pertànyer a un indret concret de la gran ciutat, de tenir un petit espai ben meu on hi ha gent que estimo i que em demostren estimació al seu torn. Els pares, en venir a viure definitivament aquí a Horta s'incorporaren en les entitats que aleshores existien. Eren molt sociables, sobretot la mare, sempre disposada a donar part del seu temps i transmetre la seva alegria. Per desgràcia, va morir quan jo no havia complert encara els cinc anys i si la recordo és gràcies a totes les coses bones que m'han explicat la família, els veïns i les persones que la van tractar. N'estic tan agraïda que tothom me la fes present, me'n digués les seves virtuts i en fes elogis! Només puc pagar-ho estimant les persones que han anat entrant en la meua vida, al llarg dels anys. He tingut la gran sort de casar-me amb en Josep Huguet, el fill del Senyor Huguet, tot un personatge al barri, que tothom coneixia, admirava i estimava. Sóc molt feliç de formar part d'aquesta família.

Dora = Em sembla estar veient el senyor Huguet, tot dedicant-te una rialla, complagut, i la teva mare eixugant-se una llagrimita... Em vols parlar dels Llulíes, ara?

Eulàlia = Vaig actuar en uns Pastorets castellans, quan devia tenir cinc anys. Jo feia d'angelet, tot una colla que ens capitanejava en Paco Toboso. Recordo la cançó que cantàvem: «... al Dios que ha nacido hoy llega a la tierra. A los malos guerra y a los buenos paz» Les fúries infernals, deien: «Luchar siempre en vano, furias infernales...!» És l'única comèdia que vaig representar. Les meves germanes sí que van actuar moltes vegades. Jo vaig formar part del grup de danses rítmiques quan

se'n va fer càrrec de la coreografia el meu germà Agustí. Actuàvem dues vegades l'any: per la festa de la Puríssima al desembre, i al mes de maig, la Festa de la Mare de Déu. En Josep Saló i en Martinet Torné eren els responsables davant la junta dels Luïsos i tenien cura de la música i la feina de tramoies. En aquest grup hi havia, entre d'altres: les germanes Núria i Margarida Roca; Paquita i Anna Maria Llorca; Carmina Garcia; Montserrat Matas; les meves germanes Lourdes i Montserrat i Jo. Hi havia el grup de les més petites on actuaven la Maria Rosa Bonany, la Vallejo, i em sembla que també la Carme Oliva. Ara no recordo més noms, tot i que hi havia més colla. L'any 1950, quan van enderrocar l'antic teatre per a construir-hi el que avui tenim encara, es va acabar la vida d'aquest grup. Les noies grans s'havien anat casant o plegant per anar a treballar i les petites, moltes d'elles passaren a l'esbart folklòric que fundà el senyor Castells. Guardo un programa d'una festa que vam organitzar el 6 de maig de 1948. Celebràvem la Diada de la Joventut i Festa del Llibre. Un programa amb actes durant tot el dia: Missa i Comunió general; exposició i venda de llibres; partit de bàsquet; audició de sardanes i, a la tarda, presentació de l'Orquestra Clàssica Femenina i actuació del Quadre de Danses i Ballet.

Dora = M'ha agradat molt que parlessis d'aquestes activitats que sembla que hagin quedat oblidades en un racó fosc del nostre Centre. Veritablement, els socis dels Luïsos són gent ferma! Sempre han tingut empena!

Eulàlia = Deixa'm que expliqui una anècdota d'aquestes danses. La meua primera actuació va ser als nou anys i portava un vestit d'organdi, un cistell amb flors que anava tirant elegantment, com si fos un angelet. Com que tots els vestits eren molt vaporosos i voltàvem i aixecàvem les cames, havíem de portar unes calces blanques, amb puntes i llargues fins a sota del genoll.

Dora = Cada època té les seves manies. Què hi farem. Bé, fins aquí les teves actuacions de joveneta. I després què?

Eulàlia = Abans de casar-me vaig tenir temps d'anar a treballar d'oficinista però aviat he de plegar per fer de mestressa de casa. (La mare va morir quan jo tenia cinc anys i sempre van portar la casa les filles, de primer la Lourdes, després la Montserrat i després Jo.) Quan em caso anem a viure al carrer Eduard Toda, però en morir el pare i quedar-se sol el meu germà Agustí, passem tota la nova família cap a Campoamor. Aquí continuem encara, a la casa patral.

Dora = És en aquesta època que et tornem a trobar pels Luïsos.

Eulàlia = Sí, quan es formen els Equips de Matrimonis i les trobades de Pedagogia Familiar. En aquella època totes les activitats de la Parròquia passaven pels Luïsos; el Consell Parroquial s'organitzava a través d'aquesta Entitat. També aquí es feien les sessions de Catequesi. Per tant, el contacte amb els Luïsos ha estat constant. Quan admeten dones com a sòcies, sóc una de les de la primera remesa en apuntar-me.

Dora = Aquest és el motiu que ara, tots els entrevistats siguin femenins.

Eulàlia = Ara col·laboro participant en les excursions, en les visites culturals, en la festa de la gastronomia (no faig cap plat però vinc a menjar) m'ha agradat participar en aquestes exposicions que han resultat tan maques, com és la de col·leccions i abans, la de records de família.

Dora = Que per molts anys puguis fer-ho. Jo no tinc més preguntes per fer-te. M'agradaria que diguessis la teva per als socis que et llegiran.

Eulàlia = Jo crec que el fet de ser d'una Entitat t'obliga a aportar alguna cosa de la teva persona per al bé comú. Tots tenim quelcom per donar. No esperem que els altres ens donin. Donem, encara que sigui un aplaudiment, una frase amable, un elogi, un somriure... Sabeu, el millor que tenim a Horta és una Coordinadora d'Entitats. Això que tots estiguem disposats a compartir les nostres idees, les nostres aptituds, el nostre esforç per al bé comú, és una feina engrescadora. Jo sóc feliç essent part d'aquesta Entitat, d'aquesta Coordinadora i d'aquest barri d'Horta.

Dora = Ai, que bonic! Quina sort tenir aquest caràcter de l'Eulàlia. Imitem-la, si us plau: la vida només es viu una vegada i som nosaltres mateixos que podem i hem de fer-la bella.

Dora Serra

D'esquerra a dreta, a dalt: Paquita Llorca, Margarida Roca; a baix, Montserrat Rousse, Eulàlia Rousse i Carmina Garcia

EXCURSIONISME

VISITA AL PALAU GÜELL

El dia 16 de gener d'aquest 2003, tots i totes ens hem llevat potsar una mica més d'hora de costum, per anar a veure un Palau declarat Monument Nacional l'any 1969 i distingit com a Patrimoni de la Humanitat per la UNESCO el 1985. Hem tingut el goig de comprovar amb els nostres ulls, les meravelles artístiques que engloba tot el Palau des de baix de tot, els soterranis, fins a dalt, sota el cel, al costat de les vint xemeneies.

Jo no us parlaré de les grans portes de l'entrada calades de ferro forjat, ni de les columnes cilíndriques en forma de palmera, ni dels capitells fungiformes de les cavallerisses, ni de les llambordes de melis, ni dels respalliers de quadamassil pintats dels sofàs i butaques, ni dels mobles fets pel meu avi, Joan Busquets i Jané, ni dels vitralls i artesanats preciosos que guarda el Palau i que la guia ens

ha explicat tant bé. Jo voldria parlar i trobar les paraules per poder comunicar el goig i la pau d'esperit, i la plenitud que sentis quan gaudeixes de l'art, sigui quin sigui, perquè en aquest Palau quasi hi és tot representat. Ha estat un matí molt feliç. Que puguem fruit-ne molts d'altres de semblants.

Roser Busquets

EXCURSIONS PASSEADES I FUTURES

Entre el mes d'abril de 2002 i el mes de març de 2003, la secció d'Excursionisme del Centre Parroquial d'Horta va organitzar i realitzar les següents sortides:

27 abril 2002.— Ruta Josep Pla i Palafrugell.

18-20 maig 2002, 2na Pasqua.— València.

1 juny 2002, fi de curs.— Núria.

26 octubre 2002.— Sorpresa. Sant Feliu de Guíxols i Castell d'Aro.

23 novembre 2002.— Besalú. Cooperativa la Fajeda.

13 desembre 2002.— Santa Lúcia. Visita a la Colònia Güell.

25 gener 2003.— Sant Vicenç de Montalt. Visita pessebres. Museu del Càntir d'Argentona.

22 febrer 2003.— Caçotada a Alcover.

Visita al parc de Sarria.

22 març 2003.— Sant Pere de Rodes i Castelló d'Empúries.

1 durant aquest mes i el que ve, es pensen fer les següents sortides:

26 abril 2003.— Castell de Montesquiu i Ripoll.

24 maig 2003.— Les Gorges de la Fou (Molló).

Eulàlia Martí
Secció d'Excursionisme

Palau Güell
(Foto: Eulàlia Rosseu)

H O R U S

JOIERIA - RELLOTGERIA

Lisboa, 3-5 - Telèfon 93 357 65 54 - 08032 BARCELONA

*Fidelitat és
respondre com cal
a la fe que algú
ha dipositat en tu.*
ÀLVAR
MADUELL.

ELS GOSSOS

Els gossos són uns animals molt lleials; fan molta companyia i es fan estimar. Però, n'hi ha tants! Sembla una invasió. I no trobo que sigui tot tan bonic, perquè moltes vegades, tot caminant pels carrers, s'ha d'anar amb quatre ulls per a no aixafar caques. I compte! No facis mai el gest de tenir por, perquè els amos et miraran com si fossis un «bitxo» rar. En canvi, si els dius que el gos és maco i l'acaricies, els dones una alegria com si ho fessis a una criatura de carn i os.

Alguna vegada penso que si els nostres vellets (tantíssims com en tenim a la nostra ciutat!) tinguessin el mateix tracte com la majoria d'aquests gossos, potser no hi hauria tantes tristeses.

La veritat. No veig mai, però mai cap noi ni cap noia que vagi agafant del braçet algun avi o lala i passegin tot prenent el sol, recreant-los i mimant-los.

Penso que, si jo, per exemple, portés alguna persona gran al costat i a la pobreta se li escapés el pipí o la caca, tothom pensaria —i amb raó— que, quin poc coneixement d'anar així pel món. En canvi, els gossos, són lliures d'embrutar quan els ve de gust.

Les persones velletes, quan arriben en aquests extrems, ja no les podem aguantar. «*Sho fa tot damunt!*» —diem— *És impossible tenir-la a casa. L'hem hagut de portar a una residència!*

Els gossos sí. Se'ls ha de passejar i mimar força. Si donen feina, tant se val. Que es fan caca pel carrer? Ja ho recollirem! —o no!— Cap problema.

Magdalena Cabacés
Classes de Català

EL PSIQUIÀTRIC PARLA

Enregistrament del contestador telefònic del Centre de Salut Mental.

Moltes gràcies per telefonar al Centre de Salut Mental, la companyia més sana per als seus moments de bogeria:

- Si vostè és obsessiu compulsiu, pitgi repetidament l'1.
- Si vostè és codependent, demani a algú que pitgi el 2.
- Si vostè té múltiples personalitats, premi el 3,4,5 i 6.
- Si vostè és paranoic, nosaltres ja sabem qui és vostè, sabem què fa i què vol, esperi en línia mentre rastregem la seva trucada.
- Si vostè pateix al·lucinacions, pitgi el 7 en aquest telèfon gegant i de coloraines que vostè i només vostè veu a la seva dreta.
- Si vostè és esquizofrènic, escolti atentament i una petita veu interior li indicarà quin número pitjar.
- Si vostè és depressiu, no importà quin número pitgi. Res no el traurà del seu lamentable estat.
- Si pateix amnèsia, premi el 8 i digui en veu alta el seu nom, adreça, telèfon, data de naixement, número de la seguretat social, estat civil i el cognom de soltera de la seva àvia.
- Si vostè pateix d'indecisió, deixi el seu missatge després del senyal acústic... o abans del senyal acústic... o durant el senyal acústic. En tot cas, esperi el senyal acústic.
- Si pateix pèrdua de memòria a curt termini, pitgi el 9.
- Si pateix pèrdua de memòria a curt termini, pitgi el 9.
- Si pateix pèrdua de memòria a curt termini, pitgi el 9.
- Si pateix pèrdua de memòria a curt termini, pitgi el 9.
- Si té l'autoestima baixa, si us plau pengi. Els nostres operadors/es estan atenes a persones molt més importants que vostè.

Moltes gràcies.

Pere Solé i Serra
(pesca a la xarxa d'Internet)

can paulet
fruites i queviures

C./ Tojo, 55
08032 BARCELONA

servei a domicili
Telèfon: 93 429 10 50
e-mail: canpaulet@mailpersonal.com

*La felicitat
no és una
estació d'arribada,
sinó una
manera de viatjar.*
RINBECK.

SECCIÓ FOTGRÀFICA

XII CONCURS SOCIAL DE FOTOGRAFIA EN BLANC I NEGRE I COLOR

La participació ha estat un èxit tant a nivell del grup, com en el de socis dels Lluïsos. El diumenge 2 de febrer, els tres membres del jurat deliberaren durant molta estona per poder arribar a un veredict final. La qualitat dels fotògrafs cada vegada és més bona, cosa que dificulta l'elecció final. El resultat fou: obres presentades, 121 obres acceptades, 121.

Socis del Centre Parroquial, Color: 1, Jordi Sitjà. 2, Eulàlia Martí. 3, Carme Oliva. Blanc i negre: 1, Eulàlia Martí. 2, Josep Puigbó. 3, Carme Oliva.

Socis Grup Fotogràfic: Color: 1, David Serra. 2, Eduard Gómez. 3, Jaume Puig. Blanc i Negre: 1, Llorenç Taberner. 2, Ernest Sitjà. 3, Jaume Caminal.

Felicitats als guanyadors i guanyadores. El lliurament de premis fou el diumenge 16 de febrer. La cerimònia agradable i amical, estava presidida per en Pere Solé i Serra, secretari del grup, acompanyat per la Roser Vallhonest i la Montserrat Soler, presidenta de la Coordinadora d'Entitats d'Horta i regidora de Cultura del districte d'Horta Guinardó, respectivament.

PASSI DE DIAPOSITIVES DE GALÍCIA

El passat dissabte 15 de febrer, el nostre soci Jordi Sitjà ens obsequiava amb unes magnífiques vistes de Galícia abans del chapapote. La vetllada fou alegre i festiva i els típics «Oh, que maco» no pararen de sonar a la sala fòrum. Després vingué el ja tradicional sopar de germanor de pa amb tomàquet que en Xavi, el cafeter, tan oportunament ens prepara. Sembla ser que les sessions de diapositives van quallant, ja que cada vegada la sala s'omple i la taula de la sala de Juntes queda petita pel sopar.

PASSI DE DIAPOSITIVES DE GRÈCIA

El dissabte 22 de març, li toca el torn a la nostra sòcia més viatgera, la Dora Serra, que amb moltes explicacions i anècdotes, ens comenta les seves aventures per aquest món.

Pere Solé i Serra
(secretari de la secció)

Alegra't, cor meu, alegra't!

Alegra't, cor meu, alegra't,
que ja s'atansa el bon temps,
que ja som la Primavera,
i tot viu i reflexeix.

Alegra't, cor trist, alegra't,
que ja s'ha acabat l'hivern:
que tot somriu i s'enjoia
i pren vida novament!...

Alegra't, cor vell, alegra't,
que ara ve el temps de les flors
i les branques estrellades
amb la tendresa dels brots!

Cor cansat, cor meu, alegra't,
a veure si sents el goig
d'aquest temps que ara comença,
tan joliu, tan lluminós!

Alegra't, que és Primavera
—trist cor meu, envellit cor—,
a veure si t'encomanes
la vida que ho fa nou tot!

Cor meu, batega, no paris!,
pren un ritme enriolat,
que el bon Déu ara et prepara
un temps bell i renovat!

Sent el goig de la Natura
que reeix al teu davant
i alegra't, cor meu, alegra't...
Reviu en el nou esclat!

JOAN BARTROLI I BONANT

RACÓ INFANTIL (de Carmina Lara i Garcia)

HISTÒRIA DEL SALMÓ

El salmó neix al riu i roman en aigua dolça mentre és aleví. Quan arriba a la joventut, baixa fins al mar, on viu l'edat adulta. Quan s'apropa l'època de la reproducció, torna exactament al lloc on va néixer. És un viatge molt dur. Centenars de quilòmetres plens de dificultats, de ràpids i cascades. Ha d'alliberar-se de les plantes aquàtiques que intenten de retenir-lo.

I gràcies si només fos això! El que passa és que, dins del riu, es troba amb quantitat de peixos companys seus que es deixen arrossegar tranquil·lament pel corrent fluvial i li diuen:

—Vine amb nosaltres. Al mar, s'hi està molt bé. Què vols fer-hi, allà dalt?

D'altres li diuen:

—No pugis més amunt! Hi ha peixos que ataquen!

I això és veritat. Mirant endavant, veu que hi ha salmons ferits per les mossegades. Aleshores comença a dubtar i pensa:

—No puc més. Em quedaré a descansar una estona allà on sembla que l'aigua s'estanca. Ja continuaré quan hagi recuperat les forces. Però, al mateix temps, sent una veu interior que l'empeny:

—No et deixis portar per les aparences fàcils! Continua el viatge amb els companys que lluiten al teu costat!

Un cop han començat a pujar, els salmons no mengen res. Van riu amunt. Només l'instint els dóna forces per lluitar contra corrent. No tots arriben a la meta: molts moren extenuats durant el titànic viatge. En arribar al lloc del seu naixement, les femelles ponen ous i els mascles els fertilitzen. Estan esgotats, però ja poden morir. Ells sí que han estat fecunds!

EL COSTUMARI / REFERENT A L'HOME

*A l'home vell no li donis gros farcell.

*A l'home honorat tot li costa car.

*Cap home savi i discret diu a la dona un secret i per això es perd.

*D'home xato i matxo guit, deus fugir-ne tot seguit.

*De l'home vell, si és ric, tothom és parent o amic.

*Desgraciat de l'home vell que necessita consell.

*Els homes i els vents, abans d'enfadar-se mostren les dents.

*Home amic d'hostal, per més que treballi, no avança un ral.

*Home cregut, home perdut.

*Home de molts oficis, pocs beneficis.

*Home jugador, cada dia pitjor.

QÜESTIONS PER AL DIÀLEG

1) Podriem fer una llista de coses que tenim a casa i sense les quals ens sembla que seriem incapaces de viure. Realment són necessàries per a viure? Si us n'haguéssiu de desprendre de deu, de quines ho faríeu? Per què?

2) A qui beneficia el consumisme? A qui perjudica? Per què s'està potenciant? Quins problemes planteja entre els països desenvolupats i els subdesenvolupats?

Parlem-ne tots plegats. Doneu alguna resposta al butlletí. Ho publicarem.

ENDEVINALLA

Què hi ha entre les llàgrimes i les rialles?

Solució pàgina 19

UNA INVITACIÓ SINUOSA

1. Dibuixa una serp enrotllada en un paper que càpiga dintre d'un sobre quadrat. Pinta una llengua (una serp per a cada convidat).

2. ESCRIU el nom de l'invitat i els detalls de la festa dins de les curves de la serp. Deixa un espai per a la resposta d'assistència. ESCRIU «Talleu seguint les línies» Si vols, cada quadrat de cada lletra, el pintes de diferents colors i les lletres en rotulador negre.

3. Posa les invitacions dins dels sobres i envia-les als teus amics. Quan tallin per les línies la seva invitació, es convertirà en una serp que podran penjar del sostre.

(us mostrem dibuixos)

ESCACS PEONA I PEÓ

Vet aquí que la temporada esportiva comença d'allò més bé.

Al Campionat de Catalunya per Equips de Clubs, el nostre equip **A** ha assolit l'ascens de categoria. L'any vinent jugarem a Primera Provincial. Els equips **B** i **C** s'han mantingut en les respectives categories. L'equip **D**, en canvi, no ho ha pogut fer a Tercera. La resta dels 9 equips, de l'**E** a l'**I** (érem el club de Catalunya amb més equips participants) s'han defensat prou bé en els seus grups de classificació, a Tercera.

Pel que fa als torneigs escolars de Barcelona, l'èxit ha estat més gran. Dels 32 jugadors classificats per a la Fase Final de Catalunya (Setmana Santa, a Salou), incloent les categories **Sub-10**, **sub-12**, **sub-14** i **sub-16**, catorze són, o bé peones (8) o bé peons (6). La Berta Pagès, campiona enguany de Barcelona **sub-16** i de Catalunya **sub-14**, l'any anterior, lluitarà ara pel de Catalunya, al costat de la Iria Vela, peona també, que com a campiona catalana 2002, parteix com a principal candidata.

En categoria **Alevins** (nois de **sub-12**),

l'Hèctor Vela, campió de la ciutat, intentarà assolir el campionat de Catalunya, com ja ho va fer fa dues temporades, quan era **Benjamí**.

En el Campionat Escolar per equips, que ja ha superat la meitat de les sis rondes, la marxa dels nostres equips és òptima. De les quatre categories, en dues (Infantil i Aleví), anem primers; en les altres dues (Benjamí i Cadet) anem segons. Al proper Butlletí continuarem la partida.

Pep Melendres

Pares i fills participen al campionat de Catalunya 2003
Foto: Dora Serra

EL RACÓ DELS LLUÏSOS

La fotografia publicada al BUTLLETÍ anterior (núm. 74, gener de 2003) és el pany de la porta de secretaria troba al bar, al costat del tauler de la fotogràfica. El guanyador ha estat: **Joan Font i Revilla**

Endevineu ara el racó que us presentem en aquest número i poseu, com sempre, les respostes dins de la capsa que trobareu al bar, una butlleta per concursant.

El premi: un rodet fotogràfic.

Endevina aquest racó

Flors Dante

Grand de Floristes
de Catalunya
SOCI N° 664

C/ Dante Alighieri, 73
Tel. 93 429 95 45
08032 BARCELONA

E-mail: FlorsDante@hotmail.com

TELEFLORA
SOCI N° 1778

*Puc ser un
pobre desgraciat;
però quan
la veritat
és al meu interior,
sóc invencible.*
GANDHI.

GASTRONOMIA

Endivies amb salsa de camembert

Ingredients (quatre persones)

4 endivies
1 formatge camembert
1 got de vi blanc sec
100g de mantega
1/2 copa de conyac
pebre

Traiem la pell del formatge, el posem en una cassoleta amb el vi i ho deixem macerar durant dotze hores. Ho triturarem amb la mantega i el conyac fins a obtenir una pasta fina, l'adobem amb pebre. Netegem les endivies, separem les fulles i ho servim amb la salsa de formatge.

Cassoleta de pollastre i carn

Ingredients (quatre persones)

450g de fetge de pollastre
350g de salsitxes
150g de pernil dolç
100g de beicon tallat fi
3 llesques de pa
150ml (3/4 de got) de vi blanc

2 fulles de llorer

1/2 cullerada de farigola (tumill)

1 gra d'all

1 got de porto

llet i pebre.

Posar els fetges en un bol i afegir una mica de porto, la farigola i el llorer trencat, deixar-ho macerar durant dues o tres hores. Remullar les llesques de pa sense crosta amb llet i les escorrem. Passem per la trituradora la meitat dels fetges ben escorreguts, la carn de les salsitxes, el pernil, el pa, el vi i el gra d'all i adobar-ho amb pebre. Folrar una cassoleta amb les llengües de beicon, afegir-hi la meitat de la picada aixafant-ho amb una cullera i posem a sobre els fetges que ens sobren sencers, ho cobrim tot amb l'altra meitat de la picada i ho aixafem novament. Ho coem al forn al bany maria durant una hora i mitja aproximadament. Un cop cuit tirem el suc que ens sobra.

Bon apetit.

Txef Pierre Man-Dukaire

TENNIS TAULA

El nostre equip de Primera Nacional, a falta d'un partit per finalitzar la lliga, necessita guanyar-lo per tal de mantenir la categoria, ja que havent guanyat solament 2 partits dels 12 primers, semblava a punt de perdre-la. Sort que varen reaccionar i guanyar cinc partits consecutius, cosa que ens ha permès arribar a l'última jornada amb opcions de salvar-nos. Això ens permetria mantenir també l'equip a Segona Nacional, que ha obtingut la cinquena posició de la classificació.

Veterans. L'equip de la primera categoria ha obtingut el quart lloc de la classificació de la

lliga i el subcampionat de Catalunya per equips.

L'equip que juga a segona categoria s'ha salvat, encara que ha estat difícil ja que només set dels vint-i-quatre equips participants ho han aconseguit. La resta han baixat a la nova tercera categoria.

Per finalitzar, comuniquem que el mes de maig hem previst participar en els Campionats d'Espanya de Veterans i als Campionats de Catalunya Absoluts.

Jaume Miró

La Caseta de l'Alba

Cortines - Edredons - Roba per a la llar

Confèccions a mida

Baixada de la Plana, 43-45 - Tel. 93 429 42 91 - 08032 BARCELONA

*En general,
la gent
es baralla
perquè no sap
enraonar.*
CHESTERTON.

AQUEST MÓN TAN NOSTRE

Llegit als diaris aquest primer trimestre del 2003....:

Gener de 2003

Aquest trimestre tampoc troben Bin Laden.

Gaspart «encara» és el president del Barça.

Van Gaal «encara» és l'entrenador del Barça.

Familiars de víctimes de l'11-S pregunen per la pau a Bagdad.

Acord estatal per prohibir fumar a tots els llocs de treball, el 2007.

França i Alemanya s'uneixen i alcen la veu contra una guerra a l'Iraq.

El 'Prestige' vessa encara prop d'una tona de fuel diària, de la zona de popa.

515 persones van ser detingudes més de quatre cops a Barcelona l'any 2002.

L'Iraq es compromet a reforçar la col·laboració amb els inspectors.

El president del Constitucional demana suprimir les nacionalitats.

Aznar insisteix que acabarà amb la «tribu i el mite ètnic» en la societat d'Euskadi.

El Pentàgon admet que té soldats al nord de l'Iraq per preparar l'atac.

Tatuatges i pircings causen nous casos d'hepatitis C entre els joves.

Comença l'any de la Mercè, dedicat als marginats.

Detingut el presumpte assassí de les dues dones al pàrquing del Putxet.

La policia deté de matinada 16 presumptes membres de la xarxa en 7 localitats catalanes. Els agents van decomissar material electrònic i químic per preparar explosius.

Febrer de 2003

Van Gaal «ja no és» l'entrenador del Barça.

Gaspart «ja no és» el president del Barça, per fi dimiteix.

Deixen en llibertat sense càrrecs les persones detingudes i acusades de pertànyer al Grup Salafista per a la Predicació i el Combat, de tenir relacions amb Al-Qaida i de posseir productes tecnològics i químic molt perillosos que estarien disposats a utilitzar per realitzar sagnats atemptats terroristes (Aznar) tota vegada que el producte era «sabó».

Un dels detinguts va declarar també al jutjat que tenia una eina per segellar les rajoles de

la banyera i que en el sumari van transcriure que era un producte per fabricar segells.

Obtenen llet capaça de produir més formatge a partir de vaques clòniques i transgèniques.

El transbordador Columbia es desintegra amb set tripulants i cau sobre el cel de Texas.

El govern etiop fa una crida a la comunitat internacional per sol·licitar ajuda per fer front a la fam que amenaça la vida de 14 milions de persones. L'any passat va sobrar menjar a Etiòpia, és a dir, es va produir més gra del que es va consumir. Els excedents no van poder ser aprofitats perquè el govern no té diners per comprar-los i distribuir-los durant les èpoques de més escassetat. Etiòpia crida, però crida sense veu.

El Papa envia un emissari de pau a Bagdad.

La donació de sang de cordó umbilical ajuda a tractar el 20% de leucèmies.

Mor el pare Batllori, als 93 anys. «Del que estic més a prop és del catòlic liberal. El que caracteritza l'home liberal és la tolerància. No he estat mai marxista, però tampoc m'he considerat mai antimarxista. En el marxisme hi ha uns valors molt propers al cristianisme: els d'estar al costat del més pobre».

Els defensors dels animals inicien una campanya pels drets dels pollastres Ciam mundial per la pau.

Paul McCartney torna a Barcelona 10 anys després.

Al llarg de la seva història, l'ésser humà només ha aconseguit eradicar una malaltia del planeta: la verola. L'últim cas espontani documentat al món es remunta a l'any 1977 a Somàlia. L'OMS va declarar formalment eradicada la verola el 8 de maig del 1980.

La UAB tindrà el primer banc de teixits humans amb malalties genètiques.

El Papa insta Aznar a respectar el dret internacional i els valors ètics.

Final quasi feliç. Els veïns de la casa d'Horta que es va enorrar per una explosió de gas provocada per una dona, ja tornen a viure als seus pisos. L'assegurança que tenia l'edifici ha pagat el 77% de la reconstrucció i la resta ho ha posat l'Ajuntament.

La veterana sala dels Lluïsos d'Horta viu un patètic espectacle dels 4 candidats a l'alcaldia de Barcelona en el primer miting electoral municipal, ja que cada formació va portar la seva claca; una claca que no sempre va ser respectuosa amb els que tenien l'ús de la

paraula i que en més d'una ocasió va fer soroll i comentarís en veu alta. Els veïns d'Horta van brindar generosos xiulets i aplaudiments als candidats.

Març de 2003

El Papa envia un emissari als EUA en un nou esforç per evitar la guerra.

Saddam promet als iraquians el triomf davant l'agressió dels EUA.

Carter diu que Washington no té autoritat per atacar i ocupar l'Iraq.

L'orgue del Palau de la Música tornarà a sonar el 27 d'octubre, després de la seva restauració.

Bush, Blair i Aznar se citen a les Açores per decidir sobre la guerra.

El 35% dels barcelonins estan exposats durant el dia a un soroll excessiu.

Ultimàtum de 24 hores a Iraq.

Atac imminent.

El 92 per cent dels barcelonins estan en contra de la guerra d'Iraq (3 o 4, segons la delegada del Govern).

Barcelona erigirà un monument a les víctimes dels bombardejos de 1938. Del 16 al 18 de març de 1938, Barcelona va ser la primera gran ciutat d'Occident a patir bombardejos massius. 65 anys després, es ret un homenatge al miler de persones que hi van morir.

Comença la guerra d'Iraq.

Diluvi de foc a Bagdad.

Nou clam per la pau, a Barcelona.

Més de mig milió de persones es manifesten a Barcelona reclamant la dimissió del president Aznar (3 o 4, segons la Delegada del Govern).

Dos missils cauen en una zona civil de Bagdad i provoquen 14 morts.

Una multitudinària cassoleta tanca una nova jornada d'accions per la pau.

El Papa lamenta que alguns Estats no hagin esgotat «el camí de la negociació».

«Déu i la història jutjaran els promotors de la guerra».

Diu sant Pau: «No torneu a ningú mal per mal [...], no et deixis vèncer pel mal, sinó venç el mal amb el bé» (Rm. 12,17-21).

Un himne per no guanyar
per no vèncer mai fent la guerra
que malmena tota raó que ens pugui fer lluitar...
Deixa'm doncs cantar
aquest himne per no guanyar.
Només som si vosaltres sou vida,
sols tenim si podem compartir-la.
Que de res no ens val
la vida en la mort,
la pau en la por...
Deixeu-me així doncs cantar...

Un himne que sigui un prec
pels infants que han de perdonar-nos
i salvar-nos.

Per les dones que ens han d'infantar
un futur de pau
un demà on no calgui guanyar.
No som res si no som amb vosaltres,...
que no som si no sou amb nosaltres
Hem d'aprendre l'espai
difícil i fràgil del nostre conviure
on puguem tots cantar
un himne per no guanyar...

Un himne que sigui un cant
on es mesclin totes les llengües
que ens permeten el so màgic del mot estimar.
Deixa'm, doncs, cantar
aquest himne per no guanyar.
Diferents en la pell i en la parla,
ens feu rics quan no sou com nosaltres.
Ens donem lo divers
compartim lo distint
i volem l'univers per conviure un destí.
Un himne per dir ben alt:
No ens cal ni volem guanyar...

Josep Magrans i Breu
jmagrans@uoc.edu

Ballada del grup infantil al Poble Espanyol de Montjuïc